

اولتیماتوم بی‌پرده سایبنتو
استقلال اگر واکنش نشان ندهد، بی‌سرمربی می‌شود

**صبرم زیاده
اما...**

صفحه ۴

VATAN-E-EMROOZ | VOL.17 | NO.4377 | WED.JUL.30, 2025 | ISSN:2008-2886

| ۱۹۰ سال و ۳۴۱ روز گذشت |

روزنامه صبح ایران

VATANEMROOZ.IR

صفحه ۸

گزارش «وطن امروز» درباره بایسته‌های
دوره جدید جشتواره جهانی فیلم فجر

**دیپلماتی عمومی پساجنگ
از ساکن سینما**

چهارشنبه ۸ مرداد ۱۴۰۴ | ۵ صفر ۱۴۴۷ | ۳۰ جولای ۲۰۲۵ | سال هفدهم | شماره ۴۳۷۷ | ۸ صفحه | ۱۰۰۰۰ تومان

تیتترهای امر وز

«وطن امروز» از ثبات خریدهای جامعه ایرانی
در شرایط جنگ تحمیلی ۱۲ روزه گزارش می‌دهد

رفتار اقتصادی ویژه

نجیبانه مردم

صفحه ۳
تیراندازی در یک ساختمان اداری در نیویورک
۴ نفر را به کام مرگ کشاند

ناامنی در منتهن

صفحه ۷
روایتی از برخورد رژیم صهیونیستی با سرنشینان
کشتی حنظله؛ بازداشت، اعتصاب غذا
و بازرسی‌های تحقیرآمیز

همه آنها

نژادپرست بودند

صفحه ۷

حواشی معاون هنری کار دست وزیر داد
سیدعباس صالحی از مجلس کارت زرد گرفت

**درست
شوید!**

صفحه ۸

روایتی از اربعین شهدای حمله رژیم صهیونیستی
به ایران در حسینیه امام خمینی (ره)

اعمال قدرت از قلب تهران

نگاه
مصطفی وثوق‌کیا

«فرمانده از روی صندلی بلند شدند. چند نفری
جلو رفتند. یکی‌شان میکروفن به دست برگشت
و تحویل فرمانده داد. مردم هیچان‌زده بلند شده
بودند و شعار می‌دادند و به ان فرمانده مجددا
نشستند. فرمانده جلوتر آمدند تا تمام حسینیه
را در زاویه دیدشان داشته باشند. هیچان‌ها که
فروکش کرد، سخنان فرمانده شروع شده؛ ایستاده
و بدون عصا».

قرار بود ساعت ۸:۳۰ انتهای خیابان
کشور دوست باشیم. روز قبلش هماهنگ کرده
بودیم. تصور برگزاری یک مراسم جمع و جور بود
اما صبح که رسیدیم به محدوده خیابان فلسطین
و ترافیک و ماشین‌های موب پارک شده کنار
خیابان جمهوری و اتوبوس‌ها را دیدم فهمیدم
خیر! مراسم از آنچه من فکر می‌کردم مهم‌تر و
البته در تراز بالاتری قرار است برگزار شود.

خلاصه! تا ماشین را بالای خیابان فلسطین
پارک کنم و خودم را برسانم به محدوده
تعیین‌شده، جمعیتی را دیدم که بعضاً تک و تنها
یا با خانواده وارد بیت رهبری می‌شدند. کودکان
خردسالی که عکس شهدای حمله اخیر را در
دست داشتند یا پیرمردانی که عصازنان خود را
به محل مراسم می‌رساندند. این جماعت، خانواده
شهدای حمله رژیم صهیونیستی به ایران بودند و
حالا در اربعین این شهدا فرمانده کل قوا مراسم
بزرگداشتی در محل حسینیه امام خمینی (ره)
برگزار کرده بودند. وارد سالن که شدم، حسینیه
پر شده بود. سر چرخاندم تا جمعیت را ببینم.
ترکیب همان بود که توصیف کردم؛ مخلوطی
از پیرو جوان و کودک و خردسال. در ردیف
جلوی سالن تعدادی از کودکان - از بازماندگان
شهدا - نشسته بودند. عکس شهدای‌شان را هم
در دست داشتند. برخی دست‌نوشته‌هایی خطاب
به رهبری روی کاغذهای ساده A4 درست کرده
و بالا گرفته بودند. برخی هم شعارهای متنوع و
دلخواه خود را می‌دادند. برخی هم شعار می‌دادند
«ای پسر فاطمه! منتظر شماایم».

در قسمت دیگر سالن ورود مسؤولان لشکری
و کشوری ادامه داشت. چهره‌های ورزشی و
فرهنگی و هنری هم حضور داشتند. بهمن دان،
بازیگر سینما و تلویزیون را دیدم. حسین عبیدی،
سرمربی تیم ملی فوتبال جوانان هم در کنار من
نشسته بود. برخی مجری‌های صداوسیما هم
حضور داشتند. چهره‌های سیاسی و دولتی هم
خود را به این مراسم رسانده بودند. بیم و امید
همه‌اما مشترک بود: آیا فرمانده در مراسم حضور
خواهند یافت؟ مراسمی که به یاد شهدای جنگ
برگزار شده و در اصل فرمانده میزبان هستند.

ادامه در صفحه ۲

دست‌پر ایران

**رهبر انقلاب در مراسم چهلمین روز شهدای
جنگ تحمیلی ۱۲ روزه در حسینیه امام خمینی (ره):**

ملت ایران توانست قدرت، استقامت، عزم و اراده
و دست‌پر خود را به دنیا نشان دهد

ملت ایران دین و دانش خود را رها نخواهد کرد
ما در راه تقویت دین و گسترش و تعمیق دانش‌های گوناگون
قدم‌های بلندی بر خواهیم داشت

صفحه ۲

جنگ علیه پیشرفت ایران

یادداشت
جعفر حسن‌خانی

جنگ بر سر چیست؟ این سوال
را رهبر انقلاب در بیانات آخرشان
چنین پاسخ دادند: «آنچه مهم

است، این است که توجه داشته باشیم ایران اسلامی بر اساس «دین» و «دانش» بنا شده
و به وجود آمده. در بنای جمهوری اسلامی ۲ عنصر «دین» و «دانش» عمده‌ترین عناصر
تشکیل‌دهنده هستند؛ به همین دلیل هم، دین مردم و دانش جوانان ما، توانسته است در
بسیاری از میدان‌های مختلف، دشمن را وادار به عقب‌نشینی کند. بعد از این هم همین جور
خواهد بود. آنچه استکبار جهانی و در رأس آن، آمریکای جنایتکار با آن مخالف است، همین
دین شما و دانش شماست». این بیان راهبردی و گفتارهای پیش و پس از آن، جوهر و ماهیت
چالش‌های جمهوری اسلامی ایران در عرصه بین‌المللی را به دقت ترسیم می‌کند. تضاد اصلی نه
بر سر مسائل تاکتیکی و مقطعی، بلکه بر سر رویکرد ایران در پیشرفت‌خواهی است؛ رویکردی
که با ۲ عنصر بنیادین دین و دانش در تمنا آفرینش «ایران قوی» است. برای فهم عمیق
این تقابل، باید آن را در چارچوب یک نظریه کلان در روابط بین‌الملل تحلیل کرد: تقابل
میان دولت‌های «پیشرفت‌خواه» (Revisionist) و دولت‌های «بناطلب» (Status-Quo).

■ پیشرفت‌خواهی یا بناطلبی؛ مسأله این است
در ادبیات نظری سیاست‌گذاری و توسعه، یکی از چهره‌های برجسته‌ای که تمایز میان
۲ رویکرد پیشرفت‌خواهی و بناطلبی را با وضوح بیان کرده، «مایکل مان» جامعه‌شناس و
نظریه‌پرداز قدرت است. از دیدگاه او، دولت‌ها در مواجهه با چالش‌های ساختاری، یا در پی بقای
صرف هستند، بدان معنا که نوعی رفتار تدافعی برای حفظ موجودیت نظام را در دستور کار
قرار می‌دهند یا به سمت پیشرفت‌خواهی فعالیت‌ها گام برمی‌دارند که مستلزم ریسک، نوآوری،
استقلال و توسعه پایدار است. در رویکرد بناطلبانه، اولویت اصلی، حفظ وضع موجود، اجتناب
از درگیری مستقیم با قدرت‌های جهانی و جلب رضایت نظم بین‌المللی حاکم است. برعکس،
رویکرد پیشرفت‌خواهی تلاش می‌کند از وابستگی به ساختار جهانی کاسته، بر توان درونی متکی
شود و از طریق توسعه علمی، اقتصادی و فناوریانه، موقعیت جدیدی را برای خود خلق کند.

ادامه در صفحه ۶